

Het Boek Daniël - Honderdzesenzeventig

Goddelijke openbaring en de laatste ontwaking: inzichten uit Daniëls visioen

Jeff Pippenger

2024-04-06

In Daniël hoofdstuk tien volbrengt Gabriël het werk om de volledige uitleg van het boek Daniël aan Gods volk van de laatste dagen voor te leggen. Daniël vertegenwoordigt Gods volk van de laatste dagen, dat in het boek Openbaring wordt aangeduid als de honderdvierenveertigduizend. Als zodanig ontwaken de honderdvierenveertigduizend tot het besef dat zij verstrooid zijn geweest, zoals door Daniël in hoofdstuk negen wordt voorgesteld. Zij ontwaken ook tot het inzicht dat de grote beproeving waardoor hun eeuwige bestemming wordt beslist, de beproeving van het beeld van het beest is, die plaatsvindt voordat zij verzegeld worden, en voordat de genadetijd sluit bij de zondagswet in de Verenigde Staten. Zij treuren over de teleurstelling die hen op 18 juli 2020 trof, en in die toestand wordt hun een gezicht op Christus in het Allerheiligste gegeven, zoals door Jesaja in hoofdstuk zes wordt voorgesteld.

Dat visioen, zoals zowel Daniël als Jesaja het weergeven, stelt hen in staat hun verdorven toestand te zien voor de Heere der heerlijkheid, en beiden worden vernederd tot in het stof. Jesaja hoort vervolgens de vraag wie God tot Zijn volk zou zenden, en Jesaja biedt zich aan, maar eerst wordt hij gereinigd.

Toen zei ik: Wee mij! want ik verga; omdat ik een man ben met onreine lippen, en woon te midden van een volk met onreine lippen; want mijn ogen hebben de Koning, de HEERE der heirscharen, gezien. Toen vloog een van de serafs naar mij toe, met een gloeiende kool in zijn hand, die hij met de tang van het altaar had genomen. En hij raakte daarmee mijn mond aan en zei: Zie, deze heeft uw lippen aangeraakt; zo is uw ongerechtigheid geweken en uw zonde verzoend. Ook hoorde ik de stem van de Heere, die zei: Wie zal Ik zenden, en wie zal voor Ons gaan? Toen zei ik: Zie, hier ben ik; zend mij. Jesaja 6:5–8.

Jesaja werd gereinigd met een kool van het altaar, en Daniël werd gereinigd door het aanschouwen van de spiegelveroorzakende visie, die maakt dat de aanschouwer veranderd wordt naar het beeld dat hij aanschouwt. Tot Jesaja wordt gezegd dat hij de boodschap moet brengen aan een volk dat horende niet hoort, en ziende niet ziet.

En Hij zeide: Ga heen, en zeg tot dit volk: Horende zult gij horen, maar niet verstaan; en ziende zult gij zien, maar niet opmerken. Maak het hart van dit volk vet, en maak hun oren zwaar, en sluit hun ogen; opdat zij niet met hun ogen zien, noch met hun oren horen, noch met hun hart verstaan, noch zich bekeren en genezen worden. Jesaja 6:9, 10.

Jesaja wenst te weten hoelang hij zich moet inlaten met het volk dat niet begrijpt en niet waarneemt; daarom stelt hij de vraag: „Hoe lang?”

Toen zei ik: Hoe lang, Heere? En Hij antwoordde: Totdat de steden verwoest zijn, zonder inwoner, en de huizen zonder mens, en het land volkomen verwoest is, en de Heere de mensen

ver heeft weggenomen, en er een grote verlatenheid is in het midden van het land. Jesaja 6:11, 12.

Het land dat in de profetie van de Bijbel betreffende de laatste dagen het onderwerp is, zijn de Verenigde Staten, die „volkomen verwoest” zijn, wanneer de nationale ondergang teweeggebracht wordt door de nationale afval van de zondagwet. Vers eenenveertig van Daniël elf is voorafgeschaduwd door vers zestien van hetzelfde hoofdstuk. In vers eenenveertig wordt de „grote verlating in het midden des lands” aangeduid als het ten val brengen van „velen”. De boodschap van Jesaja, waarnaar Jezus verwees toen Hij de vitzuchtige Joden aansprak gedurende Zijn geschiedenis onder de mensen, maakt duidelijk dat wanneer een voormalig verbondsvolk wordt voorbijgegaan, het dan oren en ogen heeft die niet verstaan of waarnemen. De boodschap van Jesaja vertegenwoordigt de laatste roep tot het Laodiceïsche adventisme, die eindigt bij de zondagwet, waar het Laodiceïsche adventisme uit de mond van de Heer wordt uitgespuwd.

Hij zal ook het heerlijke land binnentrekken, en vele landen zullen ten val komen; maar dezen zullen aan zijn hand ontkomen: Edom, Moab en het voornaamste van de kinderen van Ammon. Daniël 11:41.

Jesaja en Daniël krijgen de verantwoordelijkheid om de laatste oproep aan Laodicea te brengen, en bij Daniëls derde aanraking in hoofdstuk tien wordt hij voor die taak versterkt.

Toen kwam er opnieuw Eén die mij aanraakte, in de gestalte van een man, en Hij versterkte mij, en zei: O zeer geliefde man, vrees niet; vrede zij u, wees sterk, ja, wees sterk. En toen Hij tot mij gesproken had, werd ik versterkt, en zei ik: Mijn heer spreke; want gij hebt mij versterkt. Daniël 10:18, 19.

Daniël werd gesterkt om de boodschap te brengen die hij begon te begrijpen toen Michaël in hoofdstuk tien neerdaalde. Jesaja werd meegedeeld dat hij de boodschap zou moeten brengen tot aan de zondagswet. Bij de zondagswet zou een overblijfsel worden opgericht.

Toen zei ik: Heere, hoe lang? En Hij antwoordde: Totdat de steden verwoest zijn, zonder inwoner, en de huizen zonder mens, en het land volkomen verwoest is, en de Heere de mensen ver heeft weggedaan, en er een grote verlatenheid is in het midden van het land. Maar toch zal daarin een tiende deel zijn, en het zal wederkeren, en verteerd worden; zoals een terebint en zoals een eik, waarvan de stam nog in hen is, wanneer zij hun bladeren afwerpen: zo zal het heilige zaad de stam daarvan zijn. Jesaja 6:11–13.

Wanneer er „een grote verlating in het midden van het land” zou zijn (bij de zondagswet), zou er een „tiende” geopenbaard worden, waarvan de „substantie” „het heilige zaad” is. De wortel van het Hebreeuwse woord dat met „tiende” is vertaald, is „tiende”. De Heere zal bij de zondagswet een „tiende” hebben die „is teruggekeerd”.

En alle tienden van het land, hetzij van het zaad van het land, hetzij van de vrucht van het geboomte, zijn des HEEREN; zij zijn de HEERE heilig. En indien iemand iets van zijn tienden wil lossen, dan zal hij daaraan het vijfde deel toevoegen. En aangaande de tienden van het rundvee of van het kleinvee, ja, van al wat onder de staf doorgaat, zal het tiende de HEERE

heilig zijn. Leviticus 27:30–32.

Het „tiende” dat „terugkeert”, is de HEERE heilig, en het is het deel des HEEREN.

Want des HEEREN deel is Zijn volk; Jakob is het erfdeel van Zijn bezitting. Deuteronomium 32:9.

Degenen die vóór de zondagswet zijn teruggekeerd, zijn degenen die door Jeremia worden voorgesteld, die de eerste teleurstelling hebben doorgemaakt, aan wie de Heer had beloofd dat, indien zij zouden terugkeren, zij de mond des Heren, ofwel Zijn woordvoerders, zouden zijn.

Uw woorden werden gevonden, en ik at ze op; en Uw woord was mij tot vreugde en blijdschap van mijn hart; want ik ben naar Uw naam genoemd, o HEERE, God der heerscharen. Ik zat niet in de vergadering der spotters, noch verheugde ik mij; ik zat alleen vanwege Uw hand, want Gij hebt mij met verontwaardiging vervuld. Waarom is mijn smart bestendig, en mijn wond ongeneeslijk, die weigert genezen te worden? Zult Gij voor mij geheel en al zijn als een leugenachtige beek, als wateren die ontbreken? Daarom, zo zegt de HEERE: Indien gij terugkeert, dan zal Ik u wederbrengen, en gij zult voor Mijn aangezicht staan; en indien gij het kostelijke afscheidt van het verachte, dan zult gij zijn als Mijn mond; laten zij tot u terugkeren, maar gij, keer niet tot hen terug. En Ik zal u voor dit volk maken tot een versterkte koperen muur; en zij zullen tegen u strijden, maar zij zullen u niet overweldigen; want Ik ben met u om u te verlossen en u te redden, spreekt de HEERE. En Ik zal u bevrijden uit de hand der goddelozen, en Ik zal u verlossen uit de hand der geweldenaars. Jeremia 15:16–21.

Het overblijfsel, of het tiende deel dat in het getuigenis van Jesaja terugkeert, moest gegeten worden, want hun was Gods boodschap gegeven, en Zijn Woord moest gegeten worden. Zij waren degenen die Gods mond zouden zijn, en daardoor zouden zij Gods Woord brengen, dat gegeten moest worden door hen die het heil zoeken. Jeremia zat niet in de “vergadering der spotters”, want, evenals bij Daniël, vluchtte de “vergadering der spotters” weg toen hij het visioen zag. Jeremia had gedacht dat God tegen hem had gelogen, want Gods hand had de eerste teleurstelling van 19 april 1844 in de Milleritische geschiedenis, en van 18 juli 2020 in de laatste dagen, toegelaten. De belofte aan Jeremia was dat, indien hij zou “terugkeren”, en in de passage van Jesaja “keert” het “tiende deel” “terug”.

Als Jeremia „terugkeert”, maakt hij deel uit van Jesaja’s „tiende”, die heilig is en des Heren deel vormt, waarvan de „substantie” in hen is. Het Hebreeuwse woord „substantie” betekent een zuil, en tot een „zuil” gemaakt te worden, is de belofte die aan de Filadelfiërs is gegeven.

Wie overwint, hem zal Ik maken tot een pilaar in de tempel van Mijn God, en hij zal daar geenszins meer uitgaan; en Ik zal op hem schrijven de naam van Mijn God, en de naam van de stad van Mijn God, namelijk van het nieuwe Jeruzalem, dat uit de hemel van Mijn God neerdaalt; en Ik zal op hem Mijn nieuwe naam schrijven. Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tot de gemeenten zegt. Openbaring 3:12, 13.

De „zuil”, dat wil zeggen hun „substantie”, vertegenwoordigt de vereniging van goddelijkheid en menselijkheid, want Christus is de „zuil” die de tempel ondersteunt.

“Terwijl ik in deze toestand van moedeloosheid verkeerde, had ik een droom die een diepe indruk op mijn gemoed maakte. Ik droomde dat ik een tempel zag, waarheen vele mensen toestroomden. Alleen zij die in die tempel een toevlucht zochten, zouden gered worden wanneer de genadetijd ten einde zou zijn. Allen die buiten bleven, zouden voor eeuwig verloren gaan. De menigten daarbuiten, die ieder hun eigen weg gingen, bespotten en hoonden hen die de tempel binnengingen, en zeiden hun dat dit plan van veiligheid een listig bedrog was, en dat er in werkelijkheid in het geheel geen gevaar was om te ontvluchten. Zij grepen sommigen zelfs vast om te beletten dat zij zich zouden haasten binnen de muren.”

“Uit vrees om bespot te worden, meende ik er goed aan te doen te wachten totdat de menigte uiteen was gegaan, of totdat ik ongemerkt door hen naar binnen kon gaan. Maar in plaats van af te nemen, nam hun aantal toe, en uit vrees te laat te komen verliet ik haastig mijn huis en drong mij door de menigte heen. In mijn angst om de tempel te bereiken, merkte ik de schare die mij omringde niet op en sloeg er ook geen acht op. Toen ik het gebouw binnentrad, zag ik dat de uitgestrekte tempel werd ondersteund door één geweldige zuil, en daaraan was een lam vastgebonden, geheel verminkt en bloedend. Wij die aanwezig waren, schenen te weten dat dit lam om onzentwil was verscheurd en verbrijzeld. Allen die de tempel binnengingen, moesten ervoor verschijnen en hun zonden belijden.

Vlak vóór het lam stonden verhoogde zetels, waarop een gezelschap zat dat er zeer gelukkig uitzag. Het licht des hemels scheen op hun aangezichten, en zij loofden God en zongen liederen van blijde dankzegging, die klonken als de muziek der engelen. Dezen waren het die vóór het lam waren gekomen, hun zonden hadden beleden, vergeving hadden ontvangen, en nu in blijde verwachting wachtten op een of andere vreugdevolle gebeurtenis.

„Zelfs nadat ik het gebouw was binnengegaan, kwam er een vrees over mij en een gevoel van schaamte dat ik mij voor deze mensen moest vernederen. Maar ik scheen gedwongen voort te gaan, en ik baande mij langzaam een weg om de zuil heen om het lam onder ogen te komen, toen een bazuin klonk, de tempel beefde, kreten van overwinning oprezen van de verzamelde heiligen, een ontzagwekkende helderheid het gebouw verlichtte, en toen werd alles in diepe duisternis gehuld. De gelukkige mensen waren allen met de helderheid verdwenen, en ik bleef alleen achter in de stille verschrikking van de nacht. Ik ontwaakte in zielenangst en kon mij er nauwelijks van overtuigen dat ik had gedroomd. Het scheen mij toe dat mijn lot bezegeld was, dat de Geest des Heren mij had verlaten om nooit terug te keren.” Testimonies, deel 1, 27.

De „substantie” die zich binnen het tiende bevindt dat terugkeert, is de „zuil” die de tempel ondersteunt. Daniël zag het oorzakelijke visioen van het Lam dat aan de zuil gehangen was, en het Lam was de „zuil”. Toen Daniël dat grote visioen zag, werd hij veranderd naar het beeld van de zuil, en Jesaja’s tiende heeft eveneens de „substantie” (de zuil) in zich, en die substantie moet door allen die de tempel willen binnengaan, „gegeten” worden. Degenen die de tempel binnengaan en de substantie eten, zijn Gods andere kudde, die gehoor geeft aan de boodschap van het banier dat wordt opgericht bij de zondagswet, wanneer er een grote verlating in het land is. Het „heilige zaad”, dat Jesaja’s substantie is, is het Lam dat geslacht is vanaf de grondlegging der wereld.

Het tiende deel dat terugkeert, zal verlost worden uit de hand van de goddelozen, wanneer bij de zondagswet de scheiding tussen Filadelfia en Laodicea voor de eeuwigheid wordt vastgelegd en velen dan ten val worden gebracht. Degenen die ten val worden gebracht, worden geïdentificeerd als de goddelozen die geen inzicht hebben. Zij zullen ook verlost worden uit de hand van de verschrikkelijke, want zij zullen het merkteken van het beest niet ontvangen.

Zo zegt de Heere HEERE: Ik zal ook de menigte van Egypte doen ophouden door de hand van Nebukadrezar, de koning van Babel. Hij en zijn volk met hem, de schrikwekkendsten der volken, zullen gebracht worden om het land te verderven; en zij zullen hun zwaarden trekken tegen Egypte en het land vullen met de verslagenen. En Ik zal de rivieren doen opdrogen en het land verkopen in de hand van de goddelozen; en Ik zal het land en al wat daarin is, door de hand van vreemden verwoesten: Ik, de HEERE, heb het gesproken. Jesaja 30:10–12.

De „vreeswekkende der volken” is het plaatsvervangende leger van de koning van het noorden. Het vaandel dat bij de zondagswet wordt opgericht, wordt verlost uit de hand van de dwaze, of goddeloze, maagden, en wordt ook verlost uit de hand van de vreeswekkende der volken. De kwestie die wij hier behandelen, is dat Jesaja, en Daniël, en Jeremia, en Ezechiël, en Johannes allen worden gebruikt om de opstanding en bekrachtiging voor te stellen van de honderdvierenveertigduizend die terugkeren uit de teleurstelling van 18 juli 2020. In Daniël's laatste visioen, het visioen dat bij de rivier Hiddekel werd gegeven, wordt Daniël ertoe gebracht zowel de innerlijke als de uiterlijke visioenen van Gods profetische Woord te begrijpen, en hij wordt gesterkt om die boodschap te verkondigen.

De boodschap van het innerlijke en het uiterlijke wordt samengebracht met de profetische definitie van het hoofd, of „vesting”, in vers tien, die de oorlog in Oekraïne identificeert die thans door Poetin wordt gevoerd. Die sleutel voor het identificeren van het hoofd heeft een innerlijke en uiterlijke toepassing, en het begin van die oorlog markeert de periode waarin beide hoofden onderwerp van profetie worden. De vesting of het hoofd als Rusland identificeert de tweede proxyoorlog, die leidt tot de derde proxyoorlog, welke het begin van de Derde Wereldoorlog markeert, zoals voorgesteld door de slag bij Panium in vers vijftien.

Vers zestien is de zondagswet, en daarom wordt vanaf 2014, toen de Oekraïense oorlog begon, zoals voorgesteld in de verzen elf en twaalf, tot aan de zondagswet het laatste werk dat verband houdt met de verzegeling van Gods volk volbracht. Gabriël's uitleg in Daniël hoofdstuk elf vertegenwoordigt de boodschap die Gods volk heiligt, of verzegelt. Dat feit te missen, is alles te missen. De profetie die wordt ontzegd, welke in het boek Openbaring de Openbaring van Jezus Christus wordt genoemd, en waarvan het boek Openbaring aangeeft dat zij vlak vóór het einde van de genadetijd wordt ontzegd, is een specifieke passage uit het boek Daniël.

En hij zeide tot mij: Verzegel de woorden van de profetie van dit boek niet, want de tijd is nabij. Wie onrecht doet, laat hem nog meer onrecht doen; en wie verontreinigd is, laat hem nog meer verontreinigd worden; en wie rechtvaardig is, laat hem nog meer gerechtvaardigd worden; en wie heilig is, laat hem nog meer geheiligd worden. Openbaring 22:10, 11.

In de laatste dagen is er een bepaalde tijd waarin de laatste profetie wordt ontzegeld, want het vers zegt: „de tijd is nabij.” Juist die uitdrukking, die in het laatste hoofdstuk van Openbaring voorkomt, is ook te vinden in het eerste hoofdstuk.

De openbaring van Jezus Christus, die God Hem gegeven heeft, om Zijn dienstknechten te tonen hetgeen weldra moet geschieden; en Hij heeft die door Zijn engel gezonden en te kennen gegeven aan Zijn dienstknecht Johannes, die getuigenis afgelegd heeft van het woord van God, en van het getuigenis van Jezus Christus, en van alles wat hij gezien heeft. Zalig is hij die leest, en zij die de woorden van deze profetie horen en bewaren hetgeen daarin geschreven staat; want de tijd is nabij. Openbaring 1:1–3.

Tweehonderdtwintig, en derhalve tweeëntwintig, zijn symbolen van de vereniging van goddelijkheid met menselijkheid, en het laatste werk van de derde engel, namelijk de verzegeling van de honderdvierendertigduizend, wordt volbracht binnen de profetische context van de gelijkenis van de tien maagden. De wijze maagden van de laatste dagen leden hun eerste teleurstelling op 18 juli 2020, en zij lagen verstrooid als dorre beenderen op de straat van Openbaring hoofdstuk elf, tot juli 2023, tweeëntwintig jaar nadat het verzegelingsproces in 2001 was begonnen. De „tijd was toen nabij”, en de Heere richtte toen een „stem in de woestijn” op, die de boodschap had ontvangen van Gabriël, die haar van Christus had ontvangen, Die haar van de Vader had ontvangen.

De stem begon vervolgens de boodschap aan de gemeenten te zenden, en zij is verzonden op elektronische wijze, zodat zij gelezen en/of beluisterd kan worden, thans in meer dan zestig talen. Het gedeelte van de profetie dat ontzegeld werd, namelijk die boodschap, is te vinden in het boek Daniël.

„Het boek dat verzegeld was, is niet de Openbaring, maar dat gedeelte van de profetie van Daniël dat betrekking heeft op de laatste dagen. De engel gebood: ‘Maar gij, o Daniël, sluit de woorden toe en verzegel het boek, tot de tijd van het einde.’ Daniël 12:4.” *The Acts of the Apostles*, 585.

Het „gedeelte van de profetie van Daniël dat betrekking heeft op de laatste dagen” is vers veertig. Het is niet eenvoudigweg vers veertig; het is het gedeelte van vers veertig dat wordt voorgesteld na de tijd van het einde in 1989 en vóór de zondagswet van vers eenenveertig. De geschiedenis van vers veertig, die in het vers zelf niet wordt vermeld, is het gedeelte van de profetie dat betrekking heeft op de laatste dagen en dat verzegeld was, en dat sinds juli 2023 voor hen die ervoor kiezen te zien en te horen, wordt ontzegeld.

Vers veertig vermeldt niets van de geschiedenis die volgt op de ineenstorting van de Sovjet-Unie in 1989, tot aan de zondagswet van vers eenenveertig, maar het vers verschaft wel het profetische platform waarop andere profetische lijnen moeten worden geplaatst. Degenen die niet bereid zijn te zien en te horen dat de methodologie van regel op regel de methodologie van de late regen is, hebben niet het vermogen de verborgen geschiedenis van vers veertig te zien, en dat is de geschiedenis die de Openbaring van Jezus Christus is, welke Gabriël kwam uitleggen aan Johannes en Daniël.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

“In Berea begon Paulus zijn werk opnieuw door de synagoge van de Joden binnen te gaan om het evangelie van Christus te prediken. Over hen zegt hij: ‘Deze nu waren edeler dan die te Thessalonica, daar zij het woord met alle bereidwilligheid van geest ontvingen en dagelijks de Schriften onderzochten of deze dingen alzo waren. Velen dan van hen geloofden; ook van aanzienlijke Griekse vrouwen en van mannen, niet weinigen.’”

„Bij de verkondiging van de waarheid zullen zij die oprecht begeren het rechte te kennen, opgewekt worden tot een ijverig onderzoek van de Schriften. Dit zal resultaten voortbrengen die overeenkomen met die welke het werk van de apostelen in Berea vergezelden. Maar zij die in deze dagen de waarheid prediken, ontmoeten velen die het tegendeel van de Bereeërs zijn. Zij kunnen de hun voorgehouden leer niet weerleggen, en toch tonen zij de grootst mogelijke onwil om het bewijs dat ten gunste ervan wordt aangevoerd te onderzoeken, en nemen aan dat het, zelfs als het de waarheid is, van weinig betekenis is of zij haar al dan niet als zodanig aannemen. Zij menen dat hun oude geloof en gewoonten voor hen goed genoeg zijn. Maar de Heere, die Zijn gezanten met een boodschap aan de wereld heeft uitgezonden, zal het volk verantwoordelijk houden voor de wijze waarop het de woorden van Zijn dienstknechten behandelt. God zal allen oordelen naar het licht dat hun is voorgehouden, of het hun nu duidelijk is of niet. Het is hun plicht te onderzoeken zoals de Bereeërs deden. De Heere zegt door de profeet Hosea: ‘Mijn volk gaat te gronde door gebrek aan kennis; omdat gij de kennis hebt verworpen, zal Ik ook u verwerpen.’”

“De gezindheid van de Bereeërs werd niet vernauwd door vooroordeel, en zij waren bereid de door de apostelen verkondigde waarheden te onderzoeken en te aanvaarden. Indien de mensen van onze tijd het voorbeeld van de edele Bereeërs zouden volgen, door dagelijks de Schriften te onderzoeken en de hun gebrachte boodschappen te vergelijken met hetgeen daarin is opgetekend, zouden er duizenden zijn die trouw zijn aan Gods wet waar er heden ten dage één is. Maar velen die belijden God lief te hebben, hebben geen verlangen om van dwaling tot waarheid over te gaan, en zij houden vast aan de aangename fabels van de laatste dagen. Dwaling verblindt het verstand en voert van God af; maar waarheid verlicht het verstand en geeft leven aan de ziel.” *Sketches from the Life of Paul*, 87, 88.